

Teksuutimet

1/2018

Onko sinussa
Pohjoista voimaa?

Hakuaika
15.1.-4.3.
2018

KESÄTÖIHIN ENERGIA-ALALLE!

Tarjoamme yli 40 kesäharjoittelupaikkaa eri alojen opiskelijoille. Jos sinussa on pohjoista voimaa, tutustu paikkoihin ja hae meille töihin!

Pohjoista voimaa | oulunenergia.fi/kesarekry

Sisältö:

- 4 Pääkirjoitus
- 5 Puheenjohtajan palsta
- 7 Tupsuvastaavan palsta
- 8 Tykin viimeiset laukaukset
- 9 Tykin ensimmäiset laukaukset
- 10 Hallitusesittely
- 20 Mielenpähoittajien vertaistukiryhmä
- 22 Teekkarin keittiössä
- 24 Ulkomaankirjeenvaihtaja (Lähes) viime aikoina tapahtunutta
- 26 Kiltapallot
- 29 Vanhan sian palsta

Kuva: Elina Salo

Hallitus esittäytyy s. 10

Linnanmaajuhlat s. 26

Teekkarin keittiössä s. 22

Teksuutimet 1/2018

Teksuutimet 1/2018

Julkaisija Oulun Teekkariyhdistys ry
Painopaikka Suomen Yliopistopaino Oy
Juvenes Print, Oulu
Levikki 60 kpl
Päätoimittaja Tatu Lappalainen
Taitto Tatu Lappalainen

Toimitus
Heikki Kaarlela
Kimmo Piekkari
Lilja Jämsä
Maria Tomperi
Oula Virtanen
Pauli Kaikkonen
Reetta Lehtiranta
Saara Moisanen
Samuel Lakkala
Sonja Immonen
Tapani Himanka
Tapio Immonen
Taru Järvelä
Tomi Mannermaa
Tuulia Välikangas
Valde Kilpeläinen
Visa Seppänen
Uula Ranta

Miten meni noin niin kuin omasta mielestä?

Tatu Lappalainen
Teemu Kuusi
Tiedotusvastaava
OTY
tiedotusvastaava@oty.fi

Niin! Siinäpä hyvä kysymys! Vedoten joukkoon huonoja tekosyitä taisin syksyllä vanna väistäväni kaikki nakkihommat. Ja tässä olen. Intoa puhkuen raapustamassa Teksua. Yllätyinkö? En.

Mutta ei siitä sen enempää. Tiedotus, sehän se teitä kiinnostaa. Mitä tämä vuosi tuo tullessaan? Tuleeko tiedotusta? Ensinnäkin tämän Oulun Teekkariyhdistyksen pää-äänenkantajan Teksuutimien kanssa ollaan jo hyvässä vauhdissa. Tässähän sitä jo luetaan eli yksi on ainakin jo ulkona (huh!). Tämän vuoden Teksun ulkoasu on tyylikään rento vinksottaen aina milloin minnekin – aivan kuten linjat Teekkaritalolla. Saattoi taitossa muutama 90 asteen kulmakin lehteen livahtaa. Myös sisällön osalta noudatetaan samoja linjoja: joukossa on niitä suoria kulmia, mutta enimmäkseen taitaa jutut olla huumorilla veistelty viinon.

No mutta kuinka uusi Teemu aikoo tiedotusta kehittää? Hyvä kysymys sieltä taas! En tiedä, mitä tässä uskallan ideoista paljastaa, mutta joku on voinut huomata, että toimihenkilöitä on tänä vuonna hieman erilainen joukko kuin aiemmin. Tiedotuksen parissa hääriä noin parikymmentä tupsulakkia – Solmuja en edes rupea laskemaan. Katsotaan, mitä ennätetään tekemään. Paljon erinomaisia ideoita on jo heitetty ilmaan ja osaan jo ehditty tarraamaankin! Eli antoisia hetkiä tiedotusväen tuottaman sisällön parissa sisällön muodosta riippumatta!

- Teemu

Halojata halloo!

Tästä se vuosi lähti käyntiin. Pari viime vuotta tuli hääriiltyä YMPin kiltahommissa ja nyt sitä sitten tuli päädyttyä tähän paalupaikalle OTYn leipiin. Suurempi vastuu tietty painaa suuremmalla G:llä, mutta hommat lähtikin hyvin käyntiin viime vuoden vauheilla. Tuleva vuosi totta kai jännittää ja niinhän sen kuuluukin, eipähän tule hoidettua hommia puolikierroksilla.

Teksuhommat pöhisee sitä vauhtia, että tätä kirjoittaessa vuosi on vasta aluillaan ja kaikki keväen tapahtumat odottavat edessäpäin. Ei siis voi kuin innolla odottaa, mitä kaikkea kevät tuo tullessaan. Jotain uutta ja kivaa saattaakin olla tuloillaan. Ehkä. Kuka tietää. Sen ainakin tietää että Wappu tulee! Mutta pöhistään tämä alkukevät nyt tästä ensin.

OTYssä mukana hommailemassa on hyvä, tekevä, loistava, kaikenkarvainen all-stars -joukkue, jonka kanssa on ilo pyörittää tätä puljua. Tsemppiä myös muille aktiivihommiin lähteneille, muistakaa ottaa kaikki ilo irti tästä vuodesta. Ja muistakaa vetää kaikki muutkin kiltalaiset mukaan tapahtumiin ja muihin härvailyihin. Jaettu ilohan on paras ilo!

Loppuun voin kuitata omat höpinäni aikamme suurimman ajattelijan Seppo Papusen inspiroimilla, lievästi modifioituilla sanoilla: Jaaha, no sit se on just niin.

- Sami

Sami Kuoppamaa
Puheenjohtaja
OTY
puheenjohtaja@oty.fi

When you
want to make
a difference

SSAB is an international steel company with products and services that support our vision of a stronger, lighter, and more sustainable world. We are committed to exceeding the expectations of both customers and colleagues by being ambitious, innovative, results-oriented and proud of what we do.

For more information,
visit ssab.com

Steel
will take
you there

SSAB

TUPSUVASTAAVAN PALSTA

Oula Virtanen
Tupsuvastaava
Oulun Teekkariyhdistys ry
tupsuvastaava@oty.fi

Tupsahdus edarista!

Heipä hei! Jo ennen kuin vuosi 2018 pyörähti käyntiin ja ennen kiltojen vaalikoussumbaa, syksyllä käytiin koko yliopiston laajuiset vaalit ylioppilaskunnan edustajistovaalien muodossa. Uuden edustajiston valinta saattoi mennä joilakin ohitse, eikä muutenkaan edustajiston toiminnasta ole käytännön käsitystä, joten siitä syystä kirjoittelen tämän vuoden ajan tätä palstaa toimiessani linkkinä edustajiston ja OTYn välillä.

Kuten lähes jokaisilla sitseillä, alkuun on hyvä käydä perusasiat lyhyesti ja ytimekkäästi läpi. Edustajisto, eli edari, on yliopiston ylioppilaskunnan ylin päättävä elin. Edari siis linjaa ylioppilaskunnan ja sen hallituksen toimintaa, eli käytännössä päättää, mihin sinunkin jäsenmaksusi käytetään.

Edustajistossa on monta vaalirengasta, joista Teekkareiden etuja ajaa meidän ja kyltereiden yhteinen Tekniikan ja Talouden rengas, eli TeTa. Edustajisto valitaan kahdeksi vuodeksi kerrallaan ja siihen kuuluu 37 jäsentä, joista nyt valitussa kokoonpanossa 13 on TeTalta. Viime syksyn vaaleissa TeTa saikin eniten ääniä ja se onkin edelleen edarin suurin ryhmä. Kuitenkin yliopiston mittakaavassa ää-

nestysprosentti jäi pieneksi, kun 11 211 äänioikeutetusta vain reilut 28 % käytti ääntään. Tässä olisi vielä parantamisen varaa. Organisaationa ylioppilaskunta ei ole maailman ketterimpiä, mutta edunvalvontakanavana erittäin tärkeä, joten sen tekemisistä tulee välittää.

Edustajisto vaihtui jo loppusyksystä ja parikin kokousta on ehditty jo pitämään uudella porukalla. Nuo ensimmäiset kokoukset olivatkin huomattavan tärkeitä, kun päätettiin mm. OYY:n toimintasuunnitelmasta, vuoden 2018 projekteista, budjetista ja hallituksen kokoonpanosta. Hallitukseen ei valitettavasti hakenut tälle vuodelle yhtään Teekkaria, mutta kuitenkin oma Elisabet Shnoromme valittiin edustajiston puheenjohtajaksi!

Tässäpä jo alkuun jonkin verran asioita. Edarin kuulumisista voi kysellä tarkemmin myös vaikka oman killan edaattoreilta ja heidäthän kätevästi löytää monenlaisen muun tiedon ohella TeTan kotisivuilta osoitteesta edari.fi.

Ensi kertaan ja oikein mukavaa alkavaa kevätlukukautta kaikille!

- Tupsuvastaava Oula

Tykistä Kanuunaksi

Kas vain, sinne meni kaksi vuotta TEKin Tykkihommista. Tykkinä olen päässyt kurkistamaan meidän kaikkien yhteisen ammattiliiton toimintaan, ja nähnyt sen valtavan määrän työtä ja panostusta, mikä TEK tekee jäsenistönsä hyvinvoinnin edistämiseksi. Paljon on kuitenkin vielä tehtävää. Kannustankin teitä, Teekkareita, vaikuttamaan TEKin toimintaan lähtemällä vaikka TEKin hallopediksi, ja näin tuomaan julki opiskelijoiden ja nuorten alan ammattilaisten mielipiteitä TEKissä.

Enpä olisi töiden alkuvaiheessa uskonut, miten paljon kaikkia hienoja asioita saan tehdä ja oppia, ja kuinka moniin huikkeisiin ihmisiin tulen tutustumaan tykkiurani aikana. Kiitos kaikille matkassa olleille, oli ilo toimia Tykkinä nimenomaan Oulussa, tässä mahtavassa ja tiiviissä opiskelijayhteisössä. Erityiskiitos minun Kyheille eli kiltayhdyshenkilöille kuluneista vuosista, ja onnea ja menestystä seuraajalleni Uulalle! <3

Toivotan kaikille loistokasta vuotta 2018!

Suuresti kiittäen,
Saara
Ex-TYKKI

Saara Moisanen
Ex-TYKKI
Tekniikan Akateemiset

TEKNIIKAN
AKATEEMISET

Tykin ensimmäiset laukaukset

Tekniikan Akateemisten liiton historia ulottuu vuoteen 1896, jolloin Suomenkielisten Teknikkojen Seura perustettiin, tarkoituksenaan kehittää suomenkielistä teknillistä sanastoa ja kirjallisuutta. Ajan myötä – erinäisten mutkien kautta – kehittyi ammattiliitto, joka tänä päivänä tunnetaan nimellä Tekniikan Akateemiset TEK.

TEK tukee tekniikan alan ammattilaisia elämän joka vaiheessa, alkaen tekniikan opetuksen tukemisesta jo lapsille. Näkyvimmillään TEK on varmastikin yliopisto-opiskelijalle, jolle näymme etenkin erinäisissä tapahtumissa tukijana. Paitsi että tuemme opiskelijatoimintaa ja -kulttuuria, tavoitteisiimme kuuluu parantaa opiskelijan uraa jo ennen valmistumista muun muassa valmentamalla työnhakuun, kouluttamalla työsuhteen koukeroihin ja

tarjoamalla neuvontaa ongelmatilanteissa.

Jotta yhteydenotto olisi mahdollisimman helppoa, on TEKillä opiskelijatoimijoita ympäri Suomea. Kuudelta paikkakunnalta löytyy opiskelijayhdyshenkilö eli tuttavallisemmin Tykki – Oulussa siis allekirjoittanut. Tykin oikeina ja vasempina käsinä toimivat kiltayhdyshenkilöt eli kyhit, jotka täälläpäin ovat kiltojen puheenjohtajat.

Tykin ja kyhejä voit bongata kiltahuoneilta, tapahtumista, ständeiltä – eikä meitä kannata pelätä. Me olemme täällä TEKin puolesta jokaista tekniikan alan opiskelijaa varten. Jos tulee kysymyksiä tai ehdotuksia TEKin toimintaan liittyen, tai jos työelämä askarruttaa, ota yhteyttä. Saa vaikka soittaa.

Terveisin,
Uula, uusi Tykkinne

Uula Ranta
Tykki
Tekniikan Akateemiset
uula.ranta@tek.fi
040 672 6708

HALLITUSYSTÄVÄT 2018

Toimitus

Heikki Kaarlela
Maria Tomperi
Reetta Lehtiranta
Taru Järvelä

Nimi:

Sami Kuoppamaa

Nakki: *Puheenjohtaja*

Nikki: *ei irkkaa, eikä aijo irkata: Asia tuli testattua jo yläasteella, eikä hän nyt puhu irc-galleriasta*

Lempikilta: *YMP*

Lempijuoma: *Brewdog Punk IPA*

Tunnuskappaleesi: *In flames: Cloud connected*

Idolisi: *Mark Tremonti*

OTYn uudella puheenjohtajalla on kokemusta jo kahden vuoden verran oman kiltansa puolesta. Hän on ehtinyt olla Ympin puheenjohtajan lisäksi myös kiltansa varapuheenjohtaja ja tiedotusvastaava. Jos rakkaat lukijat ette vielä tienneet, mitä puheenjohtaja tekee, niin hän tiivistäisi homman seuraavalla tavalla: ”pj kokousta, edustaa ja pitää homman yleisesti ottaen kasassa.” Tyhjentävästi sanottu näin haastattelijan mielestä. Isona Sami toivoo olevansa diplomi-insinööri ja kyllähän näin vaatimaton toive todennäköisesti myös ajan saatossa toteutuu. Itse puheenjohtajan hommiin häntä on valmistellut oma luonne sekä erityisesti viime vuosi YMPin puheenjohtajana.

Vapaa-ajallaan Samista kuoriutuu muusikko, joka hallitsee niin kitaran, basson, rummut kuin laulamisenkin. Tämä musiikin virtuoosiksi yrittävä muusikon alku harrastaa myös lumilautailua, mutta luulee kyseisen harrastuksen jäävän tänä vuonna puheenjohtajan tehtävien takia vähän taka-alalle. Näiden lisäksi hän pyrkii kuntoilemaan niin paljon kun ehtii. Ananaksesta Samilla on selkeä kanta. Tai erittäin kryptinen. Riippuu ihan, miten asiaa haluaa katsoa. Hänestä pitsa ei kuulu ananakseen,

koska pitsa pitää nauttia itsenäisenä subjektina, mutta ananas kuuluu jokaiseen pitsaan. Lisäksi hän pitää erityisesti ananaksen lausumistavasta ananaita, vaikkei ole kyseistä termiä koskaan käyttänyt. Kumin puhjetessa hän suuntaisi Konepyörän kautta apteekkiin ja katsoisi sitten mitä on tehtävissä.

Terkkuina fukseille hän kannustaa ottamaan kaiken irti fuksikeväästä. Edeltäjälleen, Oulalle, hän haluaa sanoa, että on jättänyt hänelle isot saappaat täytettäviksi. Vanhoilta puheenjohtajilta, kuten Oulalta hän on myös oppinut sen, että on tärkeää olla oma itsensä.

Nimi:

Anni Karjalainen

Nakki: *Sihteeri*

Nikki: *Ei vielä omaa tätä hienoutta, mutta tulee olemaan akarjala.*

Lempikilta: *Oma rakas YMP*

Lempijuoma: *Sangria*

Tunnuskappaleesi: *Ei erityistä tunnuskappaletta*

Idolisi: *Äitini, joka on ollut ihan huippuäiti ja samalla tehnyt hienon uran.*

Anni tuo OTYn kirjoitustaitojen vaalija eli sihteeri suostui haastatteluun niinkin erikoiseen aikaan kuin raksasitsien jatkoilla. Sihteerimme on nyt ensimmäistä vuotta OTYn aktiivina, mutta kokemusta on karttunut niin emännän ja piian hommissa omassa killassa kuin kahden vuoden TEKin hallopedinä seikkailemisesta. Sihteerinä hän vastaa tämän vuoden yhdistyksen virallisista papereista ja huolehtii toimiston pyörittämisestä. Isona Anni haluaa olla onnellinen aikuinen, mutta myös diplomi-insinöörinkin nimike riittää. Tietysti parasta ja mahtavinta olisi olla molempia samaan aikaan!

Pestihommien lisäksi Anni käyttää vapaa-aikaansa Pestipäivien järjestelyyn, koripallon pelaamiseen ja kokkaamiseen. Itseasiassa hän on jo luvannut seuraavat ruoka treffit kaverien kesken ja ilmoitti samalla, että myös haastattelija on kutsuttu kyseiseen tapahtumaan. Haastattelija jää odottamaan tätä kutsua innolla! Kokkauksen harrastajana Annin mielestä ananas ei sovi pitsaan ja banaaninkuorimiseen tulee niin selkeät ja moniosaiset ohjeet, että asiaa on selvästi kokkauksen yhteydessä pohdittu.

Kokin lisäksi Anni on myös pyöräilyihmisiä, joten kumin puhjetessa Anni suosittelee kumin paikkaamista. Tussulla kumilla, kun on vaikea päästä paikasta toiseen. Fukseille hän haluaa sanoa, että nauttikaa ihan hulluna, kysykää paljon ja lähtekää mukaan kaikkeen! Jos joskus mietityttää, että kannattaako lähteä mukaan niin kannattaa. Aina. Edeltäjänsä, Elinaa, Anni haluaa muistaa isosta työstä, minkä on tehnyt OTYn hyväksi ja toivoo pystyvänsä olemaan ainakin yhtä hyvä!

Nimi:

Katri Vanhainen

Nakki: *Taloudenhoitaja*

Nikki: *Katri*

Lempikilta: *Optiem*

Lempijuoma: *Viini eiku kahvi*

Tunnuskappaleesi: *Ei helvetti kuka näitä on keksinyt*

Idolisi: *Omat vanhemmat*

Terkut edeltäjälle:

On tämä työmaa

Terkut fukseille:

Nakkihommat kannattaa aina

OTYn taloudenhoitajana vuonna 2018 toimii Katri. Häneltä löytyy kokemusta sihteeriydestä ja rahastonhoitajuudesta Optiem hallituksesta kahdelta viime vuodelta. Nakkiin hän haki kuulemma viime vuoden OTYn puheenjohtaja Oulan rohkaisun myötä.

Isona Katri haluaa olla lääkiläinen diplomi-insinööri joka kumin puhjetessa tekee vaikutusanalyysin. Ananaksista Katrilla on selkeät mielipiteet koska hänen mielestään ananakset kuuluvat pitsaan, mutta pitsa ei kuulu ananakseen.

Kun kaikki menee pieleen, esimerkiksi velkavankeuteen, Katri syyttää tilanteessa kollektiivisesti kaikkia asiaan liittyviä ihmisiä. Pestiinsä liittyviä kehitysideoita Katrilla on mielessään paljon ja aikookin tuoda killassa toimineita asioita ilmi OTYn toiminnassa. 12-järjestelmään siirtyminen ei kuitenkaan Katrin mielestä ollut hyvä kehitysidea yhdistyksen talouden kannalta. Täältä vuodelta Katri odottaakin unohtumattomia kokemuksia ja helvetisti hommia.

Nimi:

Karoliina Markuksela

Nakki: Fuksivastaava

Nikki: Karma

Lempikilta: Kaikki :D

Lempijuoma: Pina colada, koska kookos-

Tunnuskappaleesi: Himlens polska

Idolisi: Edesmennyt mummi

Terkut edeltäjälle: Tästä mihin jätit hommat on hyvä jatkaa.

Terkut fukseille:

Nauttikaa fukseudesta ja ottakaa kaikki ilo irti, varsinkin Wapusta!

Karoliina Markuksela on neljännen vuoden mympiläinen, jolla on ollut koko tähänastisen opiskelun ajan monta nakkia tulilla. Priorisointikykyä on testattu muun muassa pienryhmäohjaajana, killan fuksi-, tiedotus- ja alumnivastaavana ja ympäristöteekkaripäivien järjestäjänä. Kahdeksan tunnin yöunet vaaditaan, jotta fuksijaos pyörii. Tämä vaatinee delegointikykyä ja hyvää turnauskestävyyttä, vaikka kuuleman mukaan fuksiohjaajaamme tullaan näkemään myös selvin päin.

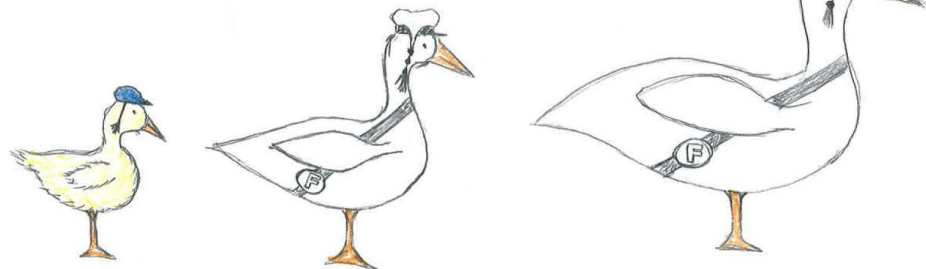
Puolivahingossa Karo päätyi Teekkariksi ja isona hänestä tulee DI. Järjestöhommiensa ulkopuolisella ajalla hän käy uimassa, lenkillä ja venyttää hanuria. Kun jokin menee pieleen, Karo syyttää ensimmäisenä itseään. Tämän hallitusporukan kanssa voi vain onnistua. Fuksiohjaajana Karoliina seuraa esikuvana mainitun, rauhallisen ja rakastavan isoäitinsä jalanjälkiä; hän ha-

luaa olla fukseille innostava, toiveita kuunteleva ja helposti lähestyttävä fuksiohjaaja. Hallituspesti yhdellä lauseella kuuluisi näin: ”Ensimmäisen vuoden opiskelijoiden liittäminen tekniikan opiskelijoiden yhteisöön.”

Miksi? Koska siksi. Pitsa kuuluu ananaseen ja ananas pitsaan, pitsa ei ole mitään ilman ananasta. Ananaksia on oikea taivutusmuoto, ei ananaita, kuten eräs legenda kertoo. Banaani kuoritaan väärästä päästä ja jos kumi puhkeaa, se paikataan. Kesä on paras aika tehdä kaikkea, myös valmistaa puisia juoma-astioita, jos niistä aikoo tehdä niistä fuksianpunaisia. Jos Karolla olisi toteemieläin, olisi se delfiini.

”Ei mua valittu tähän pestiin siksi että mä osaan piirtää, jokainen ymmärtää, että kuvassa on ankoja!”

- Karo

Nimi:

Leena Salo

Nakki: Isäntä

Nikki: Lennart

Lempikilta: OTY, koska kattokilta edustaa kaikkia.

Lempijuoma: Ei ainakaan mikään alkoholi tällä hetkellä! Perus GT tai jallumuuli.

Tunnuskappaleesi: Nordic Agapio - My Little

Pony: Miss' ovat yksisarviset tai Turmion Kättilöt - Teurastaja

Idolisi: Äiti, joka aina muistuttaa, ettei kannattaisi juoda niin paljon viinaa.

Terkut edeltäjälle: Emmää oikeesti oo alkoholisti! Very much average.

Terkut emännälle: Luojan kiitos sun puremasta ei tullut mustelmaa.

Leena Salo on neljännen vuoden arkkari, jos Skotlantia ei lasketa. Isona Leenasta tulee näillä näkymin arkkitehti, mutta myös tapahtumakoordinaattorina oleminen olisi mukavaa. Kun jokin menee pieleen, ”syypäähän en ikinä ole minä!”. Leena on ollut oman kiltansa fuksi- ja kv-vastaava ja EASA Finland ry:ssä rahastonhoitajana sekä bile- ja sitsivastaavana. Isännän pestiin Leenaa on valmistanut myös vuosia kestänyt kieron kasvaminen: arkkitehtien unettomien öiden allnighter-kulttuuri, ylityöt ja stressi ovat toimineet hyvänä prepauksena. Hallituspesti yhdellä lauseella kuuluu näin: ”Minä järjestän kaiken.” Talolta porukan saa ulos aloittamalla nätisti, sitten perinteisesti lastenhoidon mallilla lahjonta-uhkailu-kiristys ja lopullisena keinona raippaa käyttäen tai laittamalla emännän asialle. Vanhasta isännistöstä ei pääse eroon koskaan, ei edes heliumia hengittämällä tai reisimajoituksella uhkaamalla. Vuosi tuo tullessaan masokistista stressistä nauttimista, univelkaa ja lisäkiloja sekä omannäköisen, tarpeeksi hyvän Wapun. Hallitushommiensa ulkopuolisella ajalla Leena käy oikeissa töissä, nukkuu ja hankkii ajokorttia.

Miksi? Miksi ei. Entä kuuluuko pitsa ananaseen? Ei, mutta ananas kuuluu pitsaan, tosin vain hyvin harvoin. Ja se on ananaita eikä ananaksia. Nimittäin jos pitsassa on ananasta, se ei ole enää pitsa: se muuttuu känkäksi. Banaani pitäisi kuoria oikealla tavalla, mutta vanha tottumus vie voiton. Oikeastaan hän vihaa banaania, koska se maistuu perssilmäältä. Kumin puhjetessa on apteekkireissu edessä joka tapauksessa: joko naama on ruvella ja tarvitaan laastaria tai siinä toisessa tapauksessa plan B:tä.

”Tää on maailman tyhmin idea. Toiset valmistuu ja toiset alkaa isännäksi.”

Nimi:

Zacharias Hellberg

Nakki: Kulttuurisika

Nikki: Gertrud

Lempikilta: OTiT <3

Lempijuoma: Poretabletista tehty sitruunan makui-
nen C-vitamiinivesi

Tunnuskappaleesi: Maria Monde - Androgyyni

Idolisi: Visa (Electron)

Terkut edeltäjälle ja fukseille:

Mä rakastan teitä kaikkia

Zacharias Hellberg on OTiT:n mullissa kasvanut ja viettänyt pitkälti koko Teekkari-elämänsä ensin OTiT:n ja sitten OTY:n hallituksissa. Ulkoministerin, puheenjohtajan tai suhdevastaavan virat ovat auttaneet hänen kehitystään siaksi tutustuttamalla hänet uusiin ihmisiin, jolloin he eivät soita poliisia niin herkästi. Hän haluaisi virasaan kovasti saada kalunjaketta Laulumarathoneista, ja lisäksi kehittää jäynä- ja tempauskulttuuria. Näissä epäonnistuessaan hän aikoo syyttää kaikkivaltiasta Jumalaa ja itseään epäonnistumisesta, ja TeKuToKua intervention puutteesta. Inspiraation lähteenä hän käyttää mufas_ia, koska hän on sekä tosielämän että fiktion hahmo. Viiva voidaan korvata myös a:lla.

Isona Sakesta tulee Teekkari. Nykyisin hän on Teekkari, ja tätä ennen hän on toiminut Teekkarina, fuksina, ylioppilaana ja lapsena. Kulttuurisian hommien ulkopuolella hän harrastaa töidentekoa, kyykkää, kokkausta ja tietokonepelien pelaamista. Pelaamiaan tietokonepelejä hän ei uskalla paljastaa, vaan valehtelee että MOBAa.

Kokkaajaihmisena hänellä on useita

mielipiteitä eri ruoka-aineista. Hänen mielestään pizza kuuluu ehdottomasti ananakseen, koska ananetiaksiaksetaita-äiteillä (Saken suosima taivutus) ei muitakaan funktioita ole. Banaani kuoriin apinoiden opeilla, nypäisemällä nännipäästä jotta myrkkypiikki saadaan ekstraktitua. Kumin puhjetessa kiristetään kuristuspantaa.

“Kulttuurisika opettaa, ettei tarvitse osata laulaa, uskaltaa esiintyä tai olla hauska voidakseen Teekkarina olla näitä kaikkia.”
- Zacharias Hellberg

Nimi:

Juho Sipola

Nakki: Suhdevastaava

Nikki: vinvin

Lempikilta: OTiT

Lempijuoma: Olut

Tunnuskappaleesi: Mafia mafia

Idolisi: NULL

Terkut edeltäjälle ja fukseille:

Koittakaa selvitä

Nappasin vinvinin Juhon kiltahuoneelta satunnaisena päivänä haastateltavaksi. Hänellä kun on tapana vain istua kiltahuoneella usein. Hänen järjestötaustansa kuuluu yksi homma: OTiT:n ulkoministeri vuosimallia 2017. Suhdevastaava tuntui olevan suora jatkumo sillä Juholle yritys ja PR-toiminta on kutsumustehtävä. Tulevana vuonna hän toivookin laajentavan yritysyritystyötä useamman eri alan yritykseltä OTY:n kanssa.

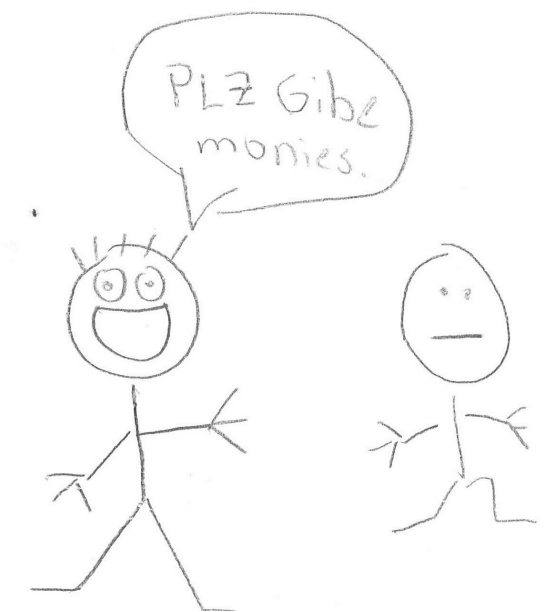
Hankalissa tilanteissa Juho tulee syyttämään huonosti voideltuja suksia. Tällaisia lienee tilanteet joissa Juholla ei ole kynää missään millä kirjoittaa allekirjoituttua sopimusta. Tuolloin hän muuten käyttäisi verta ja kyyneliä.

Antaessani Juholle pelottavan tulevaisuuden kuvan tilanteesta, jossa soppari tulisi allekirjoittaa mutta keneltäkään ei löydy kynää tilanteeseen. Jos Juhon tulisi selittää kaiman kissalle oma toimintansa hän selittäisi sen yksinkertaisesti: Sulle on sopimus, yrityksellä on rahaa. Te vaihatte ne. Teillä on rahaa, yrityksellä sopimus.

Kun aloin kyselemään lisää tulevaisuudesta niin paljastui että tänä vuonna Juho

oppisi nuolemaan persettä paremmin yhteistyössä erilaisten ihmisten kanssa. Isona Juho kuitenkin tavoittelee olevansa “iso koodari joka istuu pimeässä nurkassa yksinään”. Eli häntä ei OTiT:laisuudesta voi erottaa.

Pestihommien ulkopuolella Juho leikkiikin opiskelua. Juhon mielestä pizza kyllä kuuluu ananakseen mikäli pitsat itse tykkäävät olla ananakaksissa.

Nimi:

Tatu Lappalainen

Nakki: Tiedotusvastaava

Nikki: teemukuusi

Lempikilta: Konekilta

Lempijuoma: "Ei sellaista oikeastaan ole, jos mietitään se silleen" (lausahdus keskustelusta taustalla)

Tunnuskappaleesi: Fröbelin palikat - Monitoimikone

Idolisi: Ransu Karvakuono

Terkut edeltäjälle ja fukseille:

Edeltäjälle: Tästä on hyvä jatkaa!

Fukseille: Lähtekää innokkaina hommiin mukaan [lol olipa yllättävästi sanottu -toimittajan huomautus] ja lukekaa Teksua, sieltä saa paljon tärkeää tietoa

Teekkarikulttuurista.

Tatu ei ole ennen istunut hallituksissa, vaan on kasvattanut itseään Konekillan kuvaajana ja graafikkona sekä OTYn hovikuvaajana. Niissä hän on "omien" sanojensa mukaan oppinut tietämään ihmisiä, joilta kysyä neuvoja tarvittaessa. Hän odottaa ensimmäiseltä hallitusvuodeltaan suuria, kun on niin uskomattoman loistava, mahtava ja seksikäs toimitus ja lisäksi monta kuvaajaa ja videomaakarikin [toimittaja saattoi hieman ottaa omia taiteellisia vapauksia lauseen ja sanavalintojen muotoilussa]. Teksuun tulee paljon hyvää sisältöä ja sen lisäksi lisäkikkareita nettiin, esimerkiksi videoita. Mikäli tämä ei onnistu, hän syyttää tilanteesta riippuen joko itseään tai mielensä pahoittajia. Hänellä on jo nyt hyvin tarkkoja mielipiteitä fonttien koista ja paperien painoista (90 grammaa!). Pestin ulkopuolella hän harrastaa opiskelua, töiden tekoa ja jos aikaa jää niin nukkumista.

Pitsa kuuluu hänen mielestään ananakseen, sillä se tuo lisämakua ananaksiin (Tatun suosima taivutus). Banaanin Tatu

suosittaa kuorimaan väentämällä kuoren auki. Mikäli kumi puhkeaa, katsotaan mitä on tehtävissä ja korjataan vahingot.

"Tiedotusvastaava suoltaa ulos sekalaisia juttuja jäsenistön kulutettavaksi." - teemukuusi

Nimi:

Essi Tikkanen

Nakki: Koulutuspoliittinen vastaava

Nikki: essitikkanen

Lempikilta: Niitä on niin monta! Etenkin Prose ja YMP on lähellä sydäntä.

Lempijuoma: Kahvi, koska se on juoma, jonka kanssa voi esittää sosiaalista samalla kun pitää turvaväliä toiseen.

Tunnuskappaleesi: NYYTIT!!! Nuoruuden lempparikkappale, josta innostuu yhä!

Idolisi: Mami <3

Essikin otti haasteen vastaan ja lähti haastatteluun raksasitsien jatkoilla niinkin jännässä paikassa kuin saunan pukuhuoneessa. Rakkaalla opintovastaavallamme on kokemusta jo oman killan sihteerinhommista, sekä KoPo hommista omassa killassaan eli Prosessikillasta. Lisäksi hän on toiminut pari vuotta tiedekuntansa Hallopedinä. Essin tehtävä on tehdä yliopistosta opiskelijaystävällisempi kaikin puolin. Isona Essi haluaa olla onnellinen aikuinen, vaikka ensin hänelle tulee mieleen pieruutyyny. Syy jää niin kysyjälle kuin Essillekin mysteeriksi. Ehkä raksasitsit ovat vaikuttaneet jo haastattelun laatuun, vaikka Essi onkin tapahtumassa mehukattilinjalla. Opintovastaavan hommiin hänet on valmistanut pitkä kokemus opintovastaavan hommista sekä mielenkiinto asioiden parantamiseen.

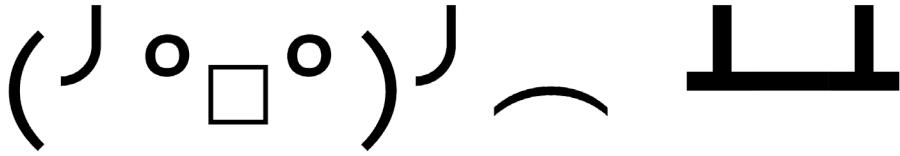
Vapaa-aikansa Essi käyttää opintokilojen karistamiseen eli hän lenkkeilee ja käy salilla. Haastattelijan mielestä hän voisi käydä vähän vähemmänkin, koska ruoka on hyvää ja etenkin haastateltavan seura [Essi olen sinun fani]. Essi miettii erittäin syvällisesti kuuluuko ananas pitsaan ja päättyy lopelta filosofiseen vastaukseen: Entä jos

asia onkin aivan toisin päin ja loppujen lopuksi minipitsa kuuluu ananakseen? Tässä rakkaille lukijoille joitan pohdittavaa iltojen ratoksi. Banaanin hän avaisi tikku päästä ja muistuttaa kaikkia kumin käyttäjiä, ettei pyyhekumi voi puhjeta. Jos kyseessä on taas pyörän, kumi niin sehän kuuluu paikata!

Terkkuna fukseille hän sanoo perinteiseen tapaan, että ottakaa kaikki irti fuksivuodestanne, sillä silloin koetaan kaikki opintojen riemut ensimmäistä kertaa. Lisäksi fuksina voi täten saada myös paljon anteeksi, tosin tätä hän ei suosittele. Edeltäjälleen hän haluaa sanoa, että Joonas on aivan mahtava ja paras, mutta hänen on pakko olla vielä vähän parempi, koska hän voi olla.

Oletko joskus pahoittanut mielesi? Ovatko pienimmätkin asiat joskus turhauttaneet eikä kukaan tunnu ymmärtävän suunnatonta vihaasi? Teksun toimitus ymmärtää. Tällä palstalla avaudutaan pienistä ja isoista asioista, mutta lähinnä sensuroidut ärräpäät lentävät elämän vähemmän vakavista aiheista.

Teksti: Kaksi vanhaa jäärää opiskelijaelämän ja työelämän välimaastossa

Siinä ei ole mitään väärää, että yhdistykset ja firmat muuttavat käytäntöjään. Esimerkiksi tarjonta muuttuu kaupan hyllyllä tai aukioloajat muuttuvat. Mutta voi kautta Rönskän parran kun ei voi päivittää niitä muutoksia verkkosivuille. Sitä suunnittelee päivänsä, että ehtii hyvin käymään tuolla tai tekemään tämän ja sitten kun saapuu paikalle, niin eihän se olekaan mahdollista! Sitten joutuu palaamaan takaisin tyhjin käsin ja tuli tuhlettua aikaa tälle hukkaressulle. Pelkästään siksi, että verkkosivujen päivittäminen oli niin pirston vaikeaa jostain syystä!

Kaupassa käyminen on semmoinen pakollinen vaiva, mikä pitää aina silloin tällöin kohdata. Joskus sitä on kyllä innoissaan, kun pääsee ostamaan uuden keissin kaljaa, mutta harvoin tämä reissu on pelkästään positiivinen. Mummit tukkimassa ahtaita käytäviä, lapset vaatimassa vanhempiaan ostamaan karkkia ja jonnet pärisemässä energiajuomien edessä. Yritä siinä nyt hitsin pimpula tehdä rauhassa ostoksia! Lopulta kun pääset kassojen luo, on siellä aivan mahdottomat jonot ja kaiuttimista kuuluu vain tuttu kuulutus uudestaan ja uudestaan ilmaan minikäänlaista vaikutusta: “Huomio huomio,

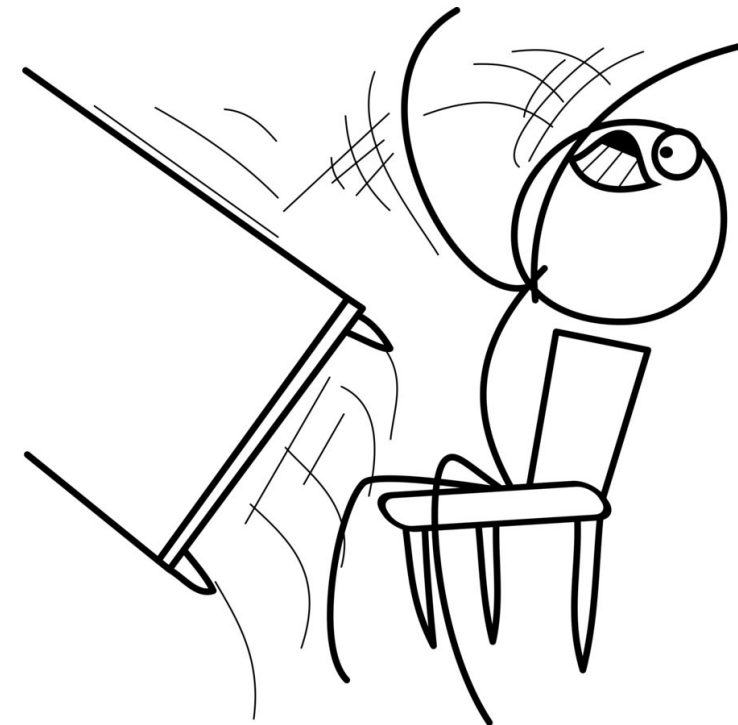
kassoille tarvitaan henkilökuntaa!” Valitset yhden jonon ja se on tietysti se, joka etenee kaikista hitaimmin. Sitten sinun taakse saapuu vielä joku taliaivo, joka ei ymmärrä henkilökohtaisen tilan käsitettä! Sitä taitaa korkata yhden huurteisen joko kotimatalla.

Aina sitä vitsin viitakesienet luulee olevansa aikataulutuksen ammattilainen. Tänäpäin saan tuon ryhmätyö osan hoidettua ja deadline on annettu muille ryhmäläisille, jotta yhteenvedon kirjoittamiseen jää sopivasti aikaa. No sitten jonkun kissan koiran mummon kakalla on ripuli, eikä se ehdi palauttamaan osuuttaan sinulle kuin vasta 2 päivää myöhemmin, toinen on darrassa eikä vastaa ja kolmatta ei vaan kiinnosta. Siinä sitte yrität saada muita hommia kasaan mutta samalla ryhmätyön dedis kuiskii sun korvan juuressa: “SÄ ET NUKU PARIIN YÖHÖÖÖÖÖN HÄHÄHÄHÄHÄÄ” samalla kun virittää sun kelloa nopeammalle. Vaikiahhan siinä on keskittyä. Kalja vie lopun keskittymisen ja paineessa huomaat herääväsi transsimaisesta olotilasta Teekkaritalon tanssilattialta tietäen, että huomenna pitäisi hoitaa kaksi asiaa yhden ajalla. Mites meni noin niinku omasta mielestä? ▶

Entä mikä sitä kelloa vaivaa? MIKÄ? HÄH?? Joka ainoa kerta kun on kiire niin se pieni piru hyrrää niin että tunti menee minuutissa, mutta auta armias, kun seisot siinä kassajonossa tai sairaalan viikonloppupäivystyksessä, siitä lievästä aivoverenvuodosta johtuvan päänsärkyäsi kanssa, ne minuutit tuntuvat viikoilta, kuukausilta, välillä jopa siltä että vuosiahan siinä saaskana paaskana vanhenee! Kuitenkin kun seuraavan kerran katsot sitä kelloa niin aikaa on vaan kulunut ne helskutin perskutin pitkät, maailman hitaimmat kaksikymmentä kolme ja puoli sekuntia. Etenkin päivystyksessä tämä piina on lähes ikuinen. Se viisi tuntia tuntuu viideltä vuodelta eikä kaljaa saa. Ei edes alkoholittomana. Automaatissa on jäljellä vain sokeritonta kokista. Älä kysy kahvista. Se loppui jo viime vuonna. Näin kun se vieressä istuva vitsin juntti joi sen vikan kahvin.

Entäs se sitten kun yrität olla luova ja runosuoni sykkii kuin hyperaktiivisella kiroilevalla siilillä? Voi peruna pottu baataatti pussit! Joku korkiampi taho tulee ja sanoo että niitä viiiiitsin pimpula pompula sanoja EI saa käyttää! EI SAA! Sehän on vaa tutkittu juttu, että kirosanat tekee suomen kielestä rikkaan kielen! LUKE-KAA JUNTIT VAIKKA HESARISTA![1] Kyllä tästä nyt mieli pahoitettiin kun sivistyneen runoilijan kaipuuta voimasanoihin kielletään! Sanokaa mun sanoneen että tämä hemskatin saatikka perskutarallan juttu on kyllä luovuuden tappo ja turma! Vaikeuttaa mahdollisuutta pysyä aikataulussa, kun niin tämä luovuus ja kulttuuri mun sielusta tapetaan!

[1] <https://www.hs.fi/paivanlehti/26112017/art-2000005463346.html>

Teksuutimien ruokapalstalla sähköteekkari tuottaa savua normaalista poikkeavilla välineillä ja siinä oheessa erilaisia makuhermoja hiveleviä ruoka-annoksia.

Carboneade flammande

Teksti: Tapio Immonen **Kuvat:** Tapio Immonen

Tämä Belgiasta lähtöisin oleva lihapata on kaikessa makeudessaan ravitseva sekä täyttävä eväs, vaikkei hätäisen kokin valinta olekaan. Hätä ei onneksi ole tämän näköinen, sillä tämän pöperön sietää tehdä etukäteen – pataruoat kun vain paranevat yön ylitse säilytettäessä. Mikäpä sen parempaa kuin viettää päivä kirpeässä pakkasäässä ja ulkoilun päätteeksi istua (melkein) valmiiseen pöytään. Lisäkeeksi käy arkisesti keitetty peruna sekä porkkanat, hifistelyä kaipaava voi pyöräyttää vaikkapa timjamiperunat uunissa.

- 500g naudan etuselkää, niskaa tahi vastaavaa
- 2-3 kpl iso sipulia [2 kynttä valkosipulia]
- 1 pullo (belgialaista) olutta
- 1 lihaliemikuutio
- 1-2 laakerinlehteä
- 1 rkl timjamia
- 2 rkl vehnä jauhoja
- 1 rkl voita
- 2-3 rkl fariinisokeria
- 2-5 rkl hyvää etikkaa (esim. balsamico)
- suolaa
- pippuria
- tarvittaessa vettä

Aluksi kuori ja viipaloi sipulit, pistä ne kypsymään kattilaan öljytilkan kera. Sipulit on hyvä kypsentää miedolla/keskilämmöllä kunnes ne ovat kauniin ruskeita. Tämä vie aikaa, joten ole siis tarkkaavainen ettet unohda ja polta sipuleitasi, niiden on näet tarkoitus pysyä pehmeinä.

Sipuleiden kypsyyssä on hyvä alkaa leikkaamaan lihaa. Pilko liha sopiviksi suupaloiksi, noin 2-3cm kanttinsa. Ruskista lihat kuumalla pannulla pienissä erissä, jotta pannu ei jäähydy liikaa. Lämpötilan on siis oltava korkea, sillä lihan ruskistavat Maillard-reaktiot alkavat vasta yli 140 °C. Kerää ruskistetut lihat erilliseen astiaan, voit myös aika ajoin huuhtoa pannun pinnalta kaikki lihoista valuneet ja ruskistuneet nesteet. Muista vahtia sipuleita.

Kun kaikki lihat on ruskistettu, laita pannulle voi ja vehnä jauhot, kypsennä noin 5 minuuttia jotta jauhot eivät maistu enää raa'alta. Hifistelijä tekee tämän pienessä kattilassa samalla kun ruskistaa lihoja ja kypsentää jauhoja, kunnes ne ovat maitokahvin ruskeita (15-45 min). Tässä vaiheessa toki jauhojen suurstuskyky heikkenee sitä mukaa mitä pidemmälle niitä kypsentää-> rasvan ja jauhojen määrää on lisättävä noin 2-kertaisiksi. Lisää olut hitaasti jauhoseoksen sekaan koko ajan sekoittaen ja kaada tekemäsi suuruste, lihat ja mausteet sipuleiden seuraksi kattilaan.

Kypsennä ruokaa miedolla lämmöllä noin 2-6 tuntia, opiskele tulevaan tenttiin, katso elokuva ja ota nokoset, kunhan et keittiötä polta. Lisää fariinisokeri ja etikka, ota noin 1/5 ruoasta sivuun, lisää kattilaan suolaa koko ajan maistaen kunnes suolaa on hiukan liikaa, lisää sivuun otettu 1/5 takaisin kattilaan. Tarkista maku ja tee tarvittavat korjaukset. Ruoka on nyt valmista tarjoiltavaksi.

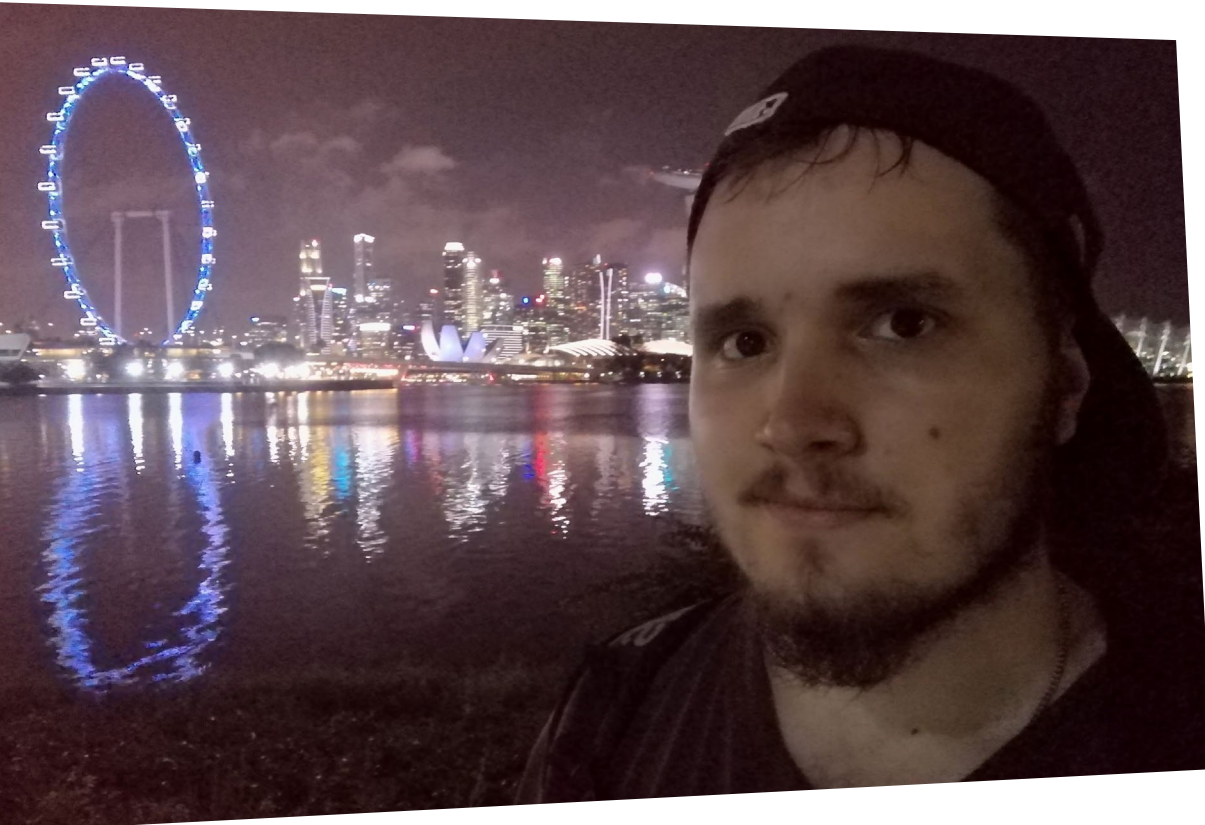
Reseptiä voi muokata makunsa mukaan, Internetin ihmeellinen maailma ehdottaa mm. tomaattipyreen lisäämistä, timjamin korvaamista kanelilla sekä tähtianiksella ja tokihan omaakin mielikuvitusta kannattaa käyttää jos sellainen sattuu löytymään.

Oletko miettinyt vaihtoon lähtemistä? Millainen työmaa se vaihtoon lähteminen oikein on? Kannattaako? Millaista se opiskelu ulkomailla sitten on? Teksuutimien toimituksen ulkomaankirjeenvaihtaja jakaa kokemuksiaan vaihdosta.

Singapore - Aasian Sveitsi

Teksti: Pauli Kaikkonen **Kuvat:** Pauli Kaikkonen

Vaihtoon, uhka vai mahdollisuus? "Mahdollisuus", totesin ja heitin paperit sisään. Sitten vain odottelemaan. Ja kyllä sitä jumalauta sai odottaa.

Hyväksymiskirje ei tullut yllätyksenä, mutta se herätti minut tähän maailmaan: Nyt sitä ollaan sitten aivan aikuisten oikeasti lähdössä kuukausiksi toiselle puolelle palloa, yksin pienenä ihmisenä isoon kaupunkiin ilman äitiä. Toki edessä oli vielä aikamoinen paperisota: Lennot,

matkavakuutukset, opiskelijakämpä, viisumi, rokotukset, kurssivalinnat ynnä muut muodollisuudet oli hoidettava kuntoon reilun kuukauden aikana. Olihan siinä kaikenlaista.

Heti joululomien jälkeen nousin sinivalikoiseen Airbussiin, joka pudisti lumet siivittää ja käänsi kurssin kohti kaakkoista Aasiaa ja siellä sijaitsevaa pikkiriikkistä Singaporea. Kaikkihan tuntevat tämän kaupunkivaltion superpuhtaana ja -kalli-

na ostosparatiisina, jossa purkan syöminen on rötöksistä kammottavin. Mutta mikä on totuus? Kerrotaanpa muutamia perusasioita.

Singapore on maa, jolla on suunnilleen sama väliluku kuin Suomella, mutta pinta-alaa noin saman verran kuin Limingan kunnalla. Se onkin maailman toiseksi tiheimmin asuttu valtio. Malakan niemimaan kärjessä nököttävälle saarelle rakennetulla kaupungilla ei ole luonnonvaroja, vaan Singapore on noussut maailman vauraimpien maiden joukkoon teollisuudella ja kaupankäynnillä. Se on myös maailman toiseksi vilkkain satama, mitä ei ole vaikea uskoa, kun näkee lentokoneesta rahtilaivoja kuhisevan meren.

Mitä hintatasoon tulee, ruoka on suhteellisen halpaa. Viidellä Singaporen dollarilla (noin kolmella eurolla) saa maukkaan ja täyttävän lounaan. Alkoholit puolestaan on päinvastoin sikamaisen kallista. Kyllä, jossain on vielä kalliimpaa viinaa kuin Suomessa.

Sain huoneen kampusalueella sijaitsevasta asuntolasta. Pääosa asukkaista on paikallisia, joten mikään Club 16 tämä ei varsinaisesti ole. Asumismuoto poikkeaa suomalaisesta soluasumisesta siinä mielessä, että taloa ei varsinaisesti ole jaettu "soluihin", vaan niin huoneet, suihkut kuin keittiötkin sijaitsevat rappukäytävän varrella. Huoneissa ei ole ilmastointia, ja vaatikin pientä totuttelua nukkua lämpötilan pysyessä yölläkin lähellä kolmenkymppin rajaa.

Asuntoni on kampusalueella melko hyvällä paikalla. Teknilliseen tiedekuntaan kävelee muutamassa minuutissa, joskin matkan varrella on korkeuserosta johtuen noin 300 porrasta. Lähimmälle metroasemallekin tepastelee muutamassa minuutissa. Kampuksella on myös oma sisäinen, maksuton sukkulabussijärjestelmä, joka todella tulee tarpeeseen, sillä pelkästään teknillinen tiedekunta on Linnanmaan kampuksen kokoinen. Eksyminen ei ole vaikeaa.

” - - pelkästään teknillinen tiedekunta on Linnanmaan kampuksen kokoinen.”

Mitä vielä? Ai niin, jotain opintojakoin on tullut puuhailtua. Aasialaisilla on maailmankuulu maine suorituskeskeisinä työnarkomaaneina, mutta itse koen opiskelutahdin olevan kuitenkin kohtuullinen. Opiskeluun kuluu minulla arviolta saman verran aikaa kuin koti-Suomessakin, tosin kurssit painottuvat enemmän laskareihin ja harjoitustöihin kuin lopputenttiin. Tästä voitaisiinkin ottaa oppia, jotta kaltaiseni patalaiskat urvelot saataisiin ylös sängystä jo ennen tenttipäivää.

TL;DR: Kannattaa lähteä vaihtoon.

- Pauli Kaikkonen

Kirjoittaja on viidennen vuoden sähköteekari ja patalaiska urvelo.

”Kannattaa lähteä vaihtoon.”

Linnanmaajuhla

Teksti: Valde Kilpeläinen Kuvat: Tatu Lappalainen

Menneen vuoden 2017 itsenäisyyspäivä oli Suomen tasavallan historiassa suuri merkkipaalu itsenäisen valtiomme saavuttaessa kunnioitettavan 100 vuoden iän. Juhlinta oli läpi maan aina aikaisesta aamusta seuraavan päivän pikkutunneille saakka. Suurimmat juhlat toki löytyivät Helsingin kauppatorin kupeesta perinteisistä Linnanjuhlista, jonka pukuloistoa ja kättelyjonoa seurasi Internetin ja televisioinnin kautta melko monta ihmistä.

Juhlat eivät tietenkään olleet ainoat. Muutama Teekkari sai idean Teekkariyhdistyksen omista juhlista jo yli vuosi ennen juhlia. Yhdistyksen väki tarttui ajatukseen yksimielisesti ja tilat juhlille oli varattu jo ennen kuin puheenjohtaja ehti kokouksessa lyödä asiaa päätetyksi. Näinpä siinä sitten kävi, että vaikka Presidentinlinnassa juhlat olivat melko hulppeat, 6.12.2017 Kuivasjärven rannalla sijaitseva, remontin jäljiltä uutuutnaan kiiltävä Teekkaritalo nosti siniristilipun salkoon ja noin 70 eri Teekkarikiltojen edustajaa kokoontui viettämään tätä kansanjuhlaa tämän itse-

näisen tasavallan hienoimmista juhlissa. Teksun ajankohtaistoimitus antaa nyt lukijoilleen katsauksen siihen, miten Oulun Teekarit itsenäisen Suomen satavuotista taivalta juhlisti.

Ovesta sisään, takki alakerran saunatilaa perustettuun narikkaan ja OTYn hallituksen kättelyjonon kautta skumppalasi käteen. Väkeä valuu paikalle vähitellen ja talo täyttyy juhlapukuihin ja akateemisiin kunniamerkkeihin sonnustautuneista vieraista. Pöydät on siirretty pois ja koko talon alakerta on avointa tilaa sosiali-

soitumiselle ja illan mittaan myös tanssille. Arviolta 70 henkilöä saapuu talolle ja juhlallisuudet voidaan aloittaa.

Tapahtuman seremoniamestarina toimii Pasi Keski-Korsu ja illan mittaan puheensa antavat myös OTYn hallituskauden 2017 puheenjohtaja Oula Virtanen ja Tekniikan Akateemisten Oulun alueasiamies Jukka Orava. Juhlakansa nautti TEKin tarjoamista pikkusuolaisista ja OTYn emäntä Jani Nokia piti huolen siitä, että OTYn juomatynnyri tarjosi vieraille mahdollisuuden nauttia lähialueella toimivan Hailuodon panimon antimista. Oluen ohella myös kuohuviiniä ja talon lonkeroa oli tarjolla. Teksun toimittajat ovat oikein kiitollisia tarjoiluista.

Ohjelmanumeroista ja vieraiden viihtyvyy-

destä pitivät huolen TeeKu ja Madetojan musiikkiopiston jousikvintetti. Taustalla pyöri myös livelähetys Linnanjuhlista, joka muutamista teknisistä ongelmista huolimatta toi juhlaan omaa ns ”Bättrefolk”-meininkiä. Toimittaja saikin illan aikana kuulla useaan kertaan (leikillä), miten juhlat ovat vain lämmittelyä varsinaisia Linnanjuhlia varten. Realistisesti ajateltuna kyseessä oli vain toiveajattelua. Ei kai oululaisia Teekkareita uskalleta mihinkään Presidentinlinnaa päästää... eiku nii, Sipilä. Never mind.

Illan lähestyessä loppuaan ja jatkojen lähestyessä moni laitto jalalla koreasti ja uskaltautui iskelmän hurmioon tanssiin. Vanhojen tansseissa opitut valssit muistui monella mieleen ja pahemmilla jalkavammoilta vältyttiin. Kymmenen

aikoihin Maamme-laulun ja Ikuisen Teekarin laulun kajahdettua jatkot julistettiin alkaneiksi. Musakone pumppasi suomalaista eurodancea ja muita talon klassikoita vieraiden tanssiin railakkaasti satavuotiaan Suomen itsenäisyyttä juhlistaen. Harvoin sitä tulee tampattua Amor Infinitusta Turo Tailorin puvussa ja lakerikengissä, mutta olkoon.

Teksun toimitus haluaa kiittää Oulun Teekkariyhdistystä Linnanmaajuhlien järjestämisestä ja juhlavieraita mitä parhaimmasta seurasta juhlistaessamme tätä kansallisesti merkittävää päivää. Juhlavuosi on nyt vaihtunut uuteen ja loppusanoissa haluamme toivottaa menestyksestä vuotta 2018 lukijoillemme.

- Valde Kilpeläinen

Teksun loppupuolelta löytyy tänäkin vuonna perinteikäs, vanhan kulttuurisian palsta, jolla monissa liemissä/monilla liemillä marinoitu ja keitetty vanha kulttuurisika osallistuu Teksuutimien sisällön tuottamiseen. Tänä vuonna palstan toimittajana lätistään tarinoita vuoden 2015 kulttuurisika Kimmo Piekkari. Kaikki tällä palstalla esiintyvä perustuu kirjoittajansa omiin mielipiteisiin ja kokemuksiin ympäröivästä kuplastaan, ollen kirjoittajalleen kirjoitushetkellä tosia, eikä näistä kenenkään tule mieltään (liiaksi) pahoittaa.

Kiltapallot by Julius Kittilä

K-pisteelle kuroon

Kirjoittaja: Kimmo Piekkari

Hyvää alkanutta vuotta 2018 koko oululaiselle Teekkariperheelle, eritoten sinulle, joka tätä satut juuri lukemaan.

Itseni piti hetkisen aikaa oikein laskea vuosia, kun tämä ”Teemukuusi” tätä toimittajan pestiä minulle tarjosi. Sain laskettua itseäni tyydyttävän tuloksen ja tartuin toimeen kuin Sikavuotena siihen limppuun ja lupasin ”jottain mukavaa Teksuun kirjoitella”. Hetken aikaa piti tämän turinan aihehtakin miettiä, kunnes muistin jo fuksina jutun aiheen löytyneen pullosta (Kampiakseli 1/2012). Lasipullosta jutun

juurta etsiessäni mieleni harhautui ulkona vallinneen lumisateen myötä vääjäämättä kyykän pariin...

Silloin kun minä olin fuksi, pelattiin jo akateemista kyykkää. Tarkasti en muista joukkueen muodostumista, mutta silloisista fuksitovereista meitä oli muotoutunut neljän porukka, olikohan joku materiaali-tekniikan ryhmätyö tai vastaava. Vai oliko kaveruksia alkujaan kolme, mutta neljän tarvisivat kyykkäjoukkueeseen pelaamaan sen vuoden fuksikyykkään ja minut siihen kysyivät, enää tuota muista.

Kuitenkin meillä oli joukkue ja intoa pelata. Minut olivat ilmoittaneet kapteeniksi ja joukkueen nimeksi olivat hauskasti pojat keksineet laittaa Lujuusoppi I - kurssilta tutun termistön mukaisesti että ”Kimmoduuli”.

Eihän me edes voitettu sitä fuksikyykkää silloin, mutta Konekillan paras fuksijoukkue olimme ja sen takia kiltä kustansi meille osallistumisen WCOKiin 2012. Eihän me siellä WCOKissakaan pärjätty, mutta alkulohkomme paras Kone joukkue olimme, voitimme sentään edellisvuoden fuksikyykän voittajat ja kyykkäkärpänen oli meitä päässyt puremaan. Sille talvelle ei enää ehditty kyykkäsarjaan ilmoittautua, mutta seuraavina kahtena vuotena pelasimme B-sarjassa. Ehkä sen takia, että voitimme lähtökohtaisesti vain muita Kone-joukkueita, meille ei ikinä ollut tarjolla paljoa menestystä, paitsi kerran oli. Melkein.

Talvella 2013 uskallettiin jopa ulkopaikkakunnalle kokemaan kyykkäkiimaa ja ihmettelemään Herwoodin kieroja pelikenttiä. Tampereella vuosittain järjestävään akateemisen kyykän MM-turnaukseen lähdimme alkujaan vain kokemaan, pitävätkö vanhempien tieteenharrastajien puheet tamperelaisista tulitikkukartuista ja hiekoitetuista pelineliöistä paikkaansa. Kyllä pitivät.

Siihen maailman aikaan lehtihyllystä saattoi ostaa painettuna sellaisia aikuisille suunnattuja viihdelehtiä, joissa oli paljon kuvia ja hauskoja juttuja, parhaat seuranhakupalstalta, kun syyttömät ehdonalaivangit hakivat jotain pulskaa. Minähän sellaisen lehden ostin bussimatkalle tunnelmaa luomaan ja se osoittautui varsin hyväksi ostokseksi, se kun kiinnostoi myös meille osoitettua tuomaria MM-kyykässä.

Kyseisen tuomarin kanssa tulimme lopulta hyvinkin juttuun, vaikka olimme sitäkin kuulleet, etteivät osaisi etelässä edes kyykän sääntöjä. Eikä se niitä sääntöjä osannutkaan, tai oli muista lahjuksista liiaksi humaltunut, mutta antoi meidän tuomaroida omat pelimme ja oli mukana laskemassa lopuksi kentät. Hyvin hoiti hommansa.

Olimme semmoisenkin väitteen kuulleet, että potkisivat karttuja pelineliöön, vaan tiedäpä tuosta. Eräitä parrakkaita saksalaisia vastaan pelatessamme alkulohkossa, olimme omien heittovuorojemme jälkeen tuomarin kanssa laskeneet erätuloksen, emmehän enää itse heittäisi ja kenttätilanne muuttuisi ainoastaan meistä riippumattomista tekijöistä. Näillä voimistelijoilla oli tasoittavat heitot ja tarkoin olivat myös laskeneet erien yhteistulokset, sillä

heittivät juuri pappia huonomman otte-lun kuin me. Yllättäen meidän pelineliöön oli jostain löytynyt yksi kyykkä enemmän kuin mitä olimme tuomarin kanssa jo heittojemme jälkeen lopputulokseksemme laskeneet, liekö tuo naapurikentältä lentänyt, kun emme enää tarkasti seuranneet. Olihan tuo meille Oulusta saapuneille pojan koltiaisille riemukasta, kun saimme sillä aiemmin lasketulla tuloksella pudotettua pisteellä nämä vanhemmat etelän olijat ja heidän pettyneet ilmeet olivat myös näkemisen arvoiset. Ovatpa jotkut vielä väittäneet, etteivät etelässä pelaisi kyykkää tosissaan, mutta meinasimme saada turpaan sen papilla otetun voiton takia.

Jatkokierroksella kohtaloksemme koitui se paljon puhuttu epätasainen, viistosti mäkeen sijoitettu pelikenttä, jolla me

emme saaneet heittojamme osumaan. Vaihtoehtoisena totuutena mainittakoon, että pitkäksi venyneen pelitauon aikana nautitut lämmikkeet olisivat voineet tehdä tepposensa, mutta olimme kuitenkin lopputuloksissa turnauksessa sijalla 78. Eihän sillä nyt aivan Kuuhun mennä, mutta meistä ensikertalaisista se oli jotakin. Seuraavan vuoden mm-kyykkä matka ei ollutkaan niin hohdokas, kun alkulohkossa saimme pupellettua molemmat oululaiset Koneen joukkueet pois jatkosta ja ostamani puolen litran lämmikepullo olivatkin 0,7l, mikä sekään ei lupolta ollut hyvä, mutta ei muisteta nyt sitä.

” -- meinasimme saada turpaan sen papilla otetun voiton takia.”

Kimmoduulista on enää kapteeni jäljellä, joukkueoverit päättivät lupaavasti alkaneet opiskelunsa valmistumisilla,

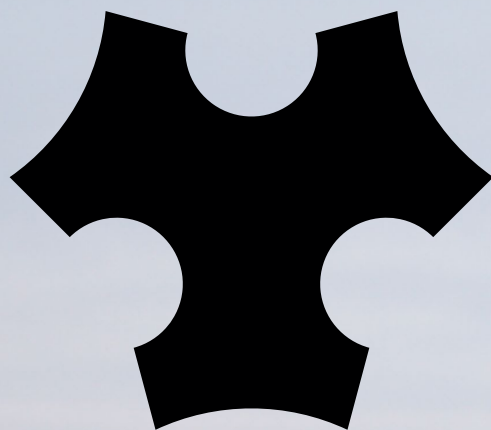
vaan joka vuosihan yliopistolle saapuu uutta verta fuksien muodossa. Varmasti joku kyykänkin ääreen erehtyy tai ainakin saattaa tuota vakavissaan harkita, siksi päätänkin tämän kertaisen kirjoitelmani varoituksen sanoihin teille hyvät fuksit.

Kannattaa varoa, mikäli joku teitä kysyy joskus kanssaan kyykkäämään, saatikka pelaamaan kyykkäjoukkueessa. Saatatte saada mielekkään harrastuksen, johon kuluu vuosien saatossa lukematon määrä pimeitä talvi-iltoja raittiissa Oulun meri-ilmastossa yliopiston läheisyydessä, sipulia pehmentävää yhteisöllisyyttä, unohtumattomia (ja unohdettuja) turnauskokemuksia sekä muita mukavia muistelun aiheita. Tai ihan vain mielekkään syyn pitää taukoa opiskelusta, kun voikin lähteä kyykkäämään.

Vaan mikäli kyykkäämään ryhdytte, muistakaa pikkukakkosen nallen sanoin: ”Varokaa heikkoa päätä. Hmmm”

- Kimmo Piekkari

www.oty.fi

Facebook
[@OulunTeekkariyhdistys](https://www.facebook.com/OulunTeekkariyhdistys)

Instagram
[@oulunteekkariyhdistys](https://www.instagram.com/oulunteekkariyhdistys)

Telegram
t.me/OTYtiedotus

